

Când inima e plină

Eugenia Calancea

Când sunt lângă tine inima e plină,
De raze albe ce stau în lumină,
Distanța ce nu se poate măsura,
Alături de mireasma din prezența ta.

Ating cu buzele obrazul tău, sărutând,
Iar cântecul iubirii îl aud în gând,
Simt că mă-mbrac cu focul iubirii și ard,
Cu flacără mare ca și crengile de brad.

M-ascund de tine uneori în noapte,
Dar tu vii în genunchi cu ale tale șoapte,
Faci ca supărarea să plece-n drumul curat,
Și simt că pentru mine, totul devine minunat.

Mă cuprinde-o frică să m-avânt din nou,
De parcă mă sparg ca un bibelou,
Țintesc s-ajung în locul suprem,
De suferință nu vreau să mă tem.

Să prindem curcubeie în priviri,
S-avem drumul plin cu trandafiri,
Prinzându-ne în a iubirii prisme,
Cu gândul la poveștile din basme.